

Borotva- élen

Alaposan próbára tette honfiúi lelkiismeretemet az utóbbi néhány hónap. A nagy dilemma és a nagy szakáll hónapjai voltak ezek: azon kellett töprengenem, hogy vajon továbbra is sajtó arccal támogassam hazai iparunkat, annak is pengegyártó ágazatát, vagy hódoljak be az okosabbak javaslatának, akik zsiszükségleteiket a Jugoszláviából érkező autóbuzok környékén elégítik ki.

Időnként érthetetlen kérdéseket ad fel nekem, egyszerű vásárlójának a kereskedeleme: volt olyan időszak, amikor „dögivel” lehetett külföldi cigarettát kapni, de nem volt magyar, most meg „dögivel” lehet magyar pengét kapni, de nincs külföldi. Így sajtó szívvel és bórral veszem elő reggelenként a legmagyarabb pengét, a Tenkest, amelyről a következő vicc terjedt el:

Két pesti Indiában jártában megbámul egy formabontó nagy szakállú, torzonborz fakírt, aki zsislappengékből összeállított ágyon fekszik. Bámulatos — kiált fel egyikük, mire a másik csak legyint: ugyan, nem látod, hogy az „ipse” borotválkozik sem mer, biztosan magyar a penge.

V. M.

Sok hal, sok pénz

Jól gazdálkodik a halászok szövetkezete

Az utóbbi években megnőtt a halhús fogyasztása. Ennek felismerése ösztönzi a Szegedi Kossuth Halászati Tsz-t is a mind intenzívebb halgazdálkodásra. A rókusai állomás előtt, az úgynevezett Búvár-tóban áttértek a halak rendszeres etetésére, s ezzel mintegy 20 százalékos eredményjavulást értek el. A Rózske alatti Holt-Tisza ágakban pedig nemcsak belga pontyot, és harcsát telepítettek a süllofészkek mellett, hanem meghonosították a növényevő busát is, amely tavaly, a kísérleti esztendőben is jól fizetett. Idén 100 mázsa ponty mellett már 60 mázsa busát telepítenek a Holt-Tisza ágaiba.

A halászati tsz évi közgyűlésén hangzottak el ezek az adatok, amelyek nagyon biztatóak, ha hozzávesszük, hogy a Tisza és Maros is jelentős mennyiségű nemes hallal, harcsával, pontyval, márnával és kecsgevel örvendeztetni meg a szegedi, a tápéi és az algyői halászokat. A halászati tsz évi haltermelésének mintegy 65 százalékát az élővizek adják.

A tavalyi aszály — korán kiszáradtak a kubikok, halas csatornák — ugyan éreztette hatását a halászati tsz egész évi nyereségében. A ke-

szefféle apróhal kipusztult. 127 mázsa hallal fogtak kevesebbet az előző évinél, s ez a jövedelmet 212 ezer forinttal csökkentette, ami a tsz 48 tagja között oszlott meg. Egy-egy tag évi átlagkeresete így is felette van a 30 ezer forintnak, de vagy tíz halász ennél is jóval többet mondhat magának. Például Török György évi keresete 66 ezer 314, Rózsa József 52 ezer 590, Belovai Jánosé 47 ezer 734 forint. A halászati tsz-ben áttértek a munkaegységről a munkanap szerinti elszámolásra. Egy-egy halásznak naponta 140 forint értékű halat kell produkálnia.

A halászati Tsz tiszta vagyona most egymillió forint. Csárdája eredményessége viszont valamivel alatta maradt a tavalyelőttinek. Ettől eltekintve jó évet zártak 1968-cal a halászok, a tsz egész tagsága. A halfogas és termelés mellett átadtak hazai- és külföldi fogyasztásra közel 10 mázsa rákot, 88 mázsa békát.

A halászok a téli hónapokban sem tétlenkednek. Kötik a hálókat, varsákat, áteresztő horgokat, rendbe teszik a szerszámaikat, hogy a jég levonulása után azonnal járhasssák a vizeket. Csárdájuk is új helyre — a Roosevelti tér 14. szám alá

— költözik idén májusban az Oskola utca sarkáról, ahol az öreg épületet lebontják, helyet csinálnak egy többemeletes lakóháznak. Az új csárda nagyobb és minden tekintetben korszerűbb lesz a jelenleginél. A teljes berendezéssel együtt mintegy 2 millió forintot költenek kialakítására.

L. F.

filmjei · a hét filmjei · a hét

A veréb is madár

Örülök ennek a filmnek. Abban a meggyőződésben mondom ezt, hogy a nézők többsége nyilván velem együtt örül. Végre egy igényesen szórakoztató magyar filmvígjáték!

Ez a műfajmegjelölés azonban — szerintem legalább — túlságosan szerény. Nem vigjátékról van itt szó tulajdonképpen, hanem szatíráról, tehát valami többről. A jelenség, amit felvet — vendéglátóiparunk, üzleti életünk és bizonyos magánszemélyek leplezni sem kívánt hasraesése a dollár és minden más nyugati pénz előtt — ugyan nem új, abban az értelemben, hogy a humoristák már régen toluokra tüzték.

Beteges tünet ez. Nem az a betegség persze, hogy mondjuk például az idegenforgalom minden eszközzel igyekszik megszerezni azokat a bizonyos pénzeket, hanem az, hogyha ezzel szemben hazai honosságú vendégről és hazai pénzről van szó, akkor...

Nos, mi történik akkor? Az, amit a filmen látunk. Vagyis például az, hogy a tihanyi bárban a forinttal fizető vendégeket már a sztriptíz lelegején, amikor még a tulajdonképpeni produkcióból alig látszik valami, nagyon udvariasan, de nagyon határozottan kiküldik a bárból. Utánuk a cseh, NDK stb pénzzel fizető vendégek jönnek. A sztriptíz finisének élvezetére végül is csak a nyugati pénzek birtokosai maradnak.

Nagyon könnyű és nagyon olcsó dolog lenne megtámadni ezt a filmet, mondván, hogy ilyesmi nyilvánvalóan nem fordul elő. Kevéske ilyen természetű tapasztalatom szerint csakugyan nem. A filmet mégis igaznak érzem, mert ha ez és sok minden hasonló dolog szó szerint valóban nem történhet meg, amit a film ezzel és ezekkel mondani akar, tehát a lényeg, a szellem, mégis jórészt igaz. Nem a film cselekménye-

M. S.

Új műterem

— színes technika

A Szegedi Fényképész Ktsz tegnap, pénteken este tartotta tizennyalcadik mérlegző közgyűlését. Szabadi Tibor alapító elnök jó eredményekről adhatott számot a tagságnak, hiszen a tavalyi nyereségük 356 ezer forinttal meghaladta azt az összeget, amennyire előzetesen számítottak.

A fényképész szövetkezet 1968-ban tovább bővült: Hódmezővásárhelyen nyitottak új műtermet, Szegeden pedig bevezették a színes filmek előhívását és kidol-

gozását. A közösség vagyona ugyancsak gyarapodott és megközelíti a kétfélmillió forintot.

Idéi tervük között első sorban az üzletek, műtermek korszerűsítése szerepel. Újdonság, hogy kicserélik a szegedi Kárász utcában levő üzleteik portálját, s ízlésebbet, szebbet helyeznek el, amely megfelel a belvárosi üzletnegyed képének.

A tegnapi közgyűlésen a tagságnak 220 ezer forintot osztottak ki részesedés címén.

Közljük, hogy a

3 SZEGEDI ÉPÍTŐ KISIPARI TERMELŐSZÖVETKEZET

Szeged, Brüsszeli krt. 8.

MNB 623.

bélyegzője elveszett

és azt érvénytelennek tekintjük.

Válaszol az illetékes

Rendezik az utcaneveket

Szegedi jelleggel című, február 19-én megjelent cikkünkben a házak rossz számozásával, s az utcaelnevezésekkel foglalkoztunk. Az írásra dr. Varga János, az I. kerületi tanács vb elnöke reagált elsőnek, s arról tájékoztatja olvasóinkat, hogy az utcák elnevezésével

tervszerűen foglalkoznak, az új nevek kiválasztásán külön bizottság dolgozik.

E munka eredményeképpen neveztek el tavaly a Kállai ligetet Május 1. ligetnek, a Bal fasort Gagarin utcának. Az idén május 1-ig megváltoztatják azoknak az utcáknak a nevét, amelyekből jelenleg több is van a városban (Kállai, Pozsonyi, Kossuth stb.). Az MTESZ helyi szervezetével közös szakbizottságban most munkálkodnak az utcanevek rendezésén, s az utcák új névadóiról táblák, domborművek kihelyezésével emlékeznek majd meg. A Beloianisz tér elkeresztelésére nincs szükség, mert Szegeden már régóta csak Dóm tér van, s az árkádok alatt található a Beloianisz kapu.

Hordógyárat avattak

Pénteken, tegnap ünnepélyesen felavatták az iparosodó Szentesen a Csongrád megyei Vegyipari Vállalat új hordógyárat. Az új üzem építésére több mint tizenhárommillió forintot költöttek.

A száz méter hosszú, korszerűen berendezett üzemcsarnokban étolaj, benzin, gázolaj és más hasonló cikkek tárolására, szállítására alkalmas 50–600 literes galvanizált acélhordókat gyártanak. Évente több mint száz ezret. Az országnak ez az egyetlen hordógyára. Túlnyomórészt a belföldi igények kielégítését szolgálja, de emellett évente mintegy tízmillió forint értékben exportál is a szocialista országokba. (MTI)

Ö. L.

Épült: 1957–1969

Bartók Béla tér

(19.) Tulajdonképpen körül lehetne fényképezni ezt a teret, amelynek házai alig néhány épület kivételével egy-két új emeletet kaptak a 60-as évek elején. Az emeletreépítés annak idején divat volt másutt is, nem is helytelen divat, hiszen lakások százait lehetett ilyen módon aránylag olcsón építeni. Más és vitatható kérdés az emeletreépítés városesztétikája: jól sikerült homlokzatú ház nem sok akad közöttük.

SZOMBAT,
1969. FEBRUÁR 22.

DÉLMAGYARORSZÁG 5

A Szöcskétől a rakétáig

Közel félszázán vannak. Amit csinálnak, nemcsak egyszerűen időtöltés, hanem szenvedély. Modellezők. A hét minden napján megtalálják őket délutánonként a Magyar Honvédelmi Szövetség Etelka sor 15. szám alatt levő modellező székében. Nemrég költöztek ide, ebbe a minden tekintetben korszerű épületbe, ahol jó körülmények között hódolhatnak érdekes szenvedélyüknek.

A szegedi modellezők országosan is rangot szereztek. Esztendőnkkel ezelőtt — amint erről lapunkban annak idején beszámoltunk — a modellező-szakkból indult el a rakéták röptése. Akkor Borús János, az MHSZ megyei modellezési osztályának vezetője, valamint Láng János egyetemi oktató és Sánta József vegyésztechnikus elgondolása alapján indították útjára a rakétamodelleket. Ma már a rakétamodellezés is — a szegedi kezdeményezés nyomában — országosan elterjedt, polgárjogot kapott.

Nemcsak a maguk győ-

nyörűségére, vagy szórakoztatására készülnek az Etelka sori műhelyekben a repülő-, a hajó-, az autó- és a rakétamodellek. A modellekkel országos és nemzetközi versenyeken vesznek részt. A tél hónapjaiban is a tavasszal induló vetélkedőkre készítik a különféle modelleket.

A modellek külön-külön is remekek, mestermunkák. Külön kategóriák vannak. A repülőknél 52, a hajóknál 17, az autókénál 8, a rakétáknál pedig 2 kategóriában rajtolnak a modellek.

Vegyük például az „alapfokot” a repülőmodelleknél. Itt a siklókat találjuk, amelyeknek Szöcske, Sirály, Vércse, Öcsi stb. nevet adnak. A Szöcskétől azonban eljutunk az igazán fejlett, a korszerű technikát alkalmazó modellezés magasiskolájáig, a rakétáig, valamint a távirányítású repülő-, autó- és hajómodellekig.

A távirányítású motoros repülőgépek is rendkívül érdekesek. A repülőgépek motorja is „bőven” élér az emberi tenyérben, s egytől tíz köbcentiméteresek. Elégé zajosan működnek, s az ember akaratára, parancsára hasítják a levegőt, persze távirányítással.

A hajókat, az autókat is rádióval irányítják. Minden modellt maguk készítik el a szakosztályok tagjai, de természetesen bizonyos alkatrészeket úgy szereznek be. Az „összeépítést” azonban mindenkor a modellezők végzik el.

Az MHSZ modellezői közül jelentős eredményeket ért el például Kocsis Vilmos tanár, szakoktató, azután Sánta István, Halász Szabó László, Csomós Pál, Varsányi András is.

Nevetve újságolta Borús János, hogy télen, amikor alkalmas volt az időjárás, már felengedték a távirányítású repülőket.

— A modellezők — mondotta —, hacsak egy mód van rá, akkor minél előbb a gyakorlatban is kipróbálják alkotásaikat. Itt is úgy van, hogy a gyakorlat a legjobb ellenőr. A próbák után azután lehet bizonyos módosításokat is végezni a modelleken

Petróleum-
gázlámpák,
benzin-
és petróleum-
fűzők

javítását
vállaljuk

Alkatrészek
kaphatók

VASIPARI KTSZ

Szeged, Kátai köz

(II-es kórház mögött.)